

AQUA STIRI

ANUL 2 / NR. 2
TIRAJ: 400 DE EXEMPLARE

FEBRUARIE 2010

SOLUȚII DE VIITOR PENTRU APA PLUVIALĂ

„Apa nu este un produs comercial ca oricare altul, ci mai degrabă un bun de patrimoniu care trebuie protejat, apărat și tratat ca atare.” (Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2000/60/CE privind stabilirea unui cadru de politică comunitară în domeniul apei)

Betonul și asfaltul zilelor noastre sunt bariere în calea circuitului natural al apei. Apa din precipitații ajunge în canalizarea orașelor urmând aceleași procese de tratare și generând aceleași costuri ca apele uzate. Mai mult, odată intrată în sistemul de canalizare, apa nu se mai poate evapora. Urmările ne sunt foarte cunoscute, și anume, scăderea pânzei freatice, secarea pârâurilor și influențarea negativă a microclimei.

În Timișoara, sistemul de canalizare este unitar, adică apele uzate menajere și industriale și cele provenite din precipitațiile atmosferice sunt colectate în același sistem de canale și sunt conduse către stația de epurare. Aici, printr-o serie de tratamente mecanice și biologice, toată apa uzată este „curățată” înainte de a fi deversată în râul Bega.

Sistemele unitare de canalizare au fost construite în orașele mari la începutul dezvoltării lor. În ultimii ani însă, expansiunea urbană, industrială și modificările climatice creează probleme de exploatare a acestor sisteme. La ploii abundente conductele sunt deseori suprasolicitate și colmatate de deșeurile și materialele antrenate de la suprafață de debitul mare de apă. În stația de epurare a apelor uzate, apele din precipitații diluează apa uzată scoțând, astfel, din parametrii funcționali o etapă importantă a procesului de epurare, - treapta biologică. Aducerea în stare normală de funcționare a stației înseamnă un consum suplimentar de energie. Astfel, în lunile ploioase, din cauza acestor probleme, consumul de energie crește cu până la 30 % față de lunile secetoase.

Noua ordine – stații cu grad avansat de epurare și sisteme separate de canalizare

În urma negocierilor de aderare, România a declarat întregul său teritoriu drept zonă sensibilă. Acest aspect duce la obligația ca toate zonele cu mai mult de 10.000 locuitori - echivalenți* să fie prevăzute cu stații cu grad avansat de epurare. Investițiile prioritare la nivel regional, pe care Aquatim le va realiza în următorii ani, vizează și construcții sau reabilitări de stații de epurare, la standardele cerute. Pe considerente economice, dar și ca urmare a condițiilor impuse de Uniunea Europeană, aceste stații nu vor fi proiectate să preia debite de ape provenite din precipitații. De aceea este important ca acolo unde apa de ploaie se poate infiltra în sol, sau se poate colecta și folosi în gospodărie, aceste lucruri să fie încurajate. În plus, în localitățile unde există sisteme de canalizare separate pentru colectarea apelor pluviale, utilizatorii trebuie să asigure racordarea apelor pluviale, care cade pe proprietatea lor, la aceste sisteme. În multe localități din județul Timiș, aceste sisteme constau în rețele de șanțuri și rigole stradale deschise. Sistemele de canalizare, ce se vor construi din fonduri europene nerambursabile, sau din alte surse de finanțare, nu vor fi dimensionate să preia apele de ploaie. Ca urmare, cetățenii, împreună cu consiliile locale, vor trebui să găsească soluții pentru managementul apelor pluviale, în funcție de caracteristicile zonale.

Managementul apei pluviale în România

În România, balanța hidrologică este negativă, adică se evaporă mai multă apă decât se poate suplina prin precipitații. Colectarea apei de ploaie s-a făcut foarte puțin și doar cu scopul de a beneficia de o rezervă de apă pentru irigarea grădinii din jurul casei, în sezonul secetos. Dacă ținem seama că apa e tot mai scumpă și sezonul secetos pare mai lung decât în anii trecuți, colectarea, stocarea sau infiltrarea apei pluviale poate fi o soluție mai ales pentru casele construite în afara orașelor, unde poluarea este foarte redusă. În ultimii ani, tendința a fost de a se construi sisteme separate de colectare a apelor uzate și pluviale, sau, cum se mai numesc tehnic, sisteme separate, în special în localitățile mici și în cartierele nou construite. În rețeaua de canalizare de tip separativ, apele din precipitații sunt colectate fie prin canale închise și îngropate în pământ, fie prin rigole stradale deschise. De regulă, acestea conduc apele din precipitații către cursurile de apă din zonă.

Experiența germană în managementul apei pluviale

Aquatim derulează, din 2006, un parteneriat de colaborare instituțională cu Departamentul ape uzate din cadrul Primăriei din München (Münchner Stadtentwässerung - MSE). În cadrul acestui parteneriat se încearcă dezvoltarea și implementarea unor strategii la nivel național, pe termen mediu și lung, pentru managementul apelor de ploaie. Experiența Germaniei, la acest capitol, este un punct de plecare important pentru noi.

MSE colectează și tratează zilnic peste 500.000 de metri cubi de ape uzate din München și din zonele învecinate. În München, sistemul de canalizare este unitar în proporție de 80%. Cartierele noi, construite în ultimii 20 de ani, folosesc sisteme de canalizare separate. Media precipitațiilor anuale este circa 960 l/m², din care două treimi cad din luna mai până în octombrie. Cantitatea de precipitații este mai mare, comparativ cu celelalte orașe din Germania.

În München există un sistem special de bazine și canale de retenție construite cu scopul de a stoca volume mari de apă, în cazul

precipitațiilor puternice, și a le redirecționa controlat în rețeaua de canalizare odată ce aceasta este decompensată. Toate aceste procese sunt dirijate de către operatori prin intermediul calculatorului. Pentru a reduce poluarea râului Isar, MSE a construit, în regiunea orașului München, 13 astfel de bazine de retenție cu un volum de depozitare total de 706.000 de metri cubi. Costurile pentru cel mai mare și modern bazin de retenție au fost de 47 de milioane de Euro, iar acesta se află în vestul Münchenului, lângă Hirschgarten. Particularitatea bazinului constă în capacitatea sa mare de stocare, de 90.000 de metri cubi, fiind construit pe două nivele.

„În 1986, MSE și-a schimbat politica prin care impunea obligativitatea racordării apelor din precipitații la sistemul de canalizare. Din 1998 s-a impus prin lege dotarea construcțiilor noi (sau a construcțiilor reabilitate) cu instalații de infiltrare a apelor din precipitații. Instalațiile de colectare a apei de ploaie trebuie să îndeplinească anumite condiții tehnice, începând de la burlane, până la caracteristicile solului receptiv”, a precizat Peter Köstner, director în cadrul Departamentului ape uzate a orașului München.

Proiectele instalațiilor trebuie să fie aprobate și avizate de partea de gospodărire a apelor din cadrul consiliilor locale. Proiectele pentru instalațiile de infiltrare trebuie prezentate, în principiu, și la MSE, în vederea avizării. Dimensionarea instalațiilor de infiltrare și alegerea tehnicii de infiltrare, gen puțuri de infiltrare, rigole, depresiuni, combinații depresiuni - rigole, nu sunt singurele criterii tehnice de control. Aici se mai adaugă și permeabilitatea solului, gradul de poluare a apelor meteorice, cantitatea de precipitații locale, mărimea suprafețelor racordate, materialele și înclinația acoperișurilor, adâncimea pânzei freatice. Un factor important, luat în calcul la dimensionarea unei instalații de infiltrare, este capacitatea acesteia de a infiltra toată apa provenită dintr-o ploaie de intensitate maximă, un eveniment statistic cu probabilitate de producere de unu la cinci ani. În anul 2004 s-a făcut un studiu de specialitate pentru aprecierea capacității de infiltrare a solului în zona Münchenului. În urma acestui studiu, s-a concluzionat că permeabilitatea solului este mare, astfel că, în aproximativ două ore, ar putea fi infiltrate toate precipitațiile care cad într-un an întreg.

Tarife diferite pentru apa de ploaie și apele uzate

În ceea ce privește tarifele, MSE practică, pentru serviciul de canalizare, două categorii distincte: pentru colectarea și epurarea apelor uzate - tariful de 1,56 Euro/m³, iar pentru colectarea și transportul apelor din precipitații - tariful de 1,30 Euro/m²/an (fără TVA). Formula de calcul a contravalorii serviciului de colectare a apei meteorice include suprafața, așa cum apare în Cartea Funciară, și un coeficient de scurgere a suprafețelor de pe care se colectează apa. Calculul coeficientului de scurgere se face în funcție de caracteristicile vegetale, topografice, de permeabilitate și de climă ale zonei studiate. Plata pentru apele pluviale poate fi redusă sau nulă atunci când, parțial sau în totalitate, apele pluviale sunt redirecționate de la deversarea în rețeaua de canalizare, fiind fie infiltrate în sol, fie colectate.

*Locuitor - echivalent: încărcarea organică biodegradabilă cu un consum biologic de oxigen la cinci zile de 60 g O₂/zi. Definiția pornește de la faptul că, prin metabolism și activitățile menajere, un om produce zilnic această cantitate de materii organice poluatoare. Termenul „echivalent” se referă la echivalarea, pe baza acestui indicator, a gradului de poluare a industriilor care produc ape uzate compatibile cu apele uzate menajere cu un număr corespunzător de locuitori.

Cristina BORCA
Biroul comunicare și relații publice

PRIORITĂȚI REGIONALE

În urma semnării contractului de delegare a gestiunii serviciilor de apă și de canalizare între Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Apă-Canal Timiș și Aquatim, de la 1 februarie 2010, societatea operează în 40 de localități din județ (un municipiu, opt orașe și 31 de comune). La cei 345.000 de clienți se adaugă, astfel, încă 100.000.

Am menționat în numeroase rânduri necesitatea preluării serviciilor de către un operator regional, o condiție de eligibilitate pentru obținerea finanțării puse la dispoziție de programele europene. Acum, când pasul spre extinderea serviciilor a fost deja făcut, problema trebuie privită mai îndeaproape și, poate, dintr-un unghi puțin diferit. Ce aduce nou operatorul regional celor 100.000 de noi utilizatori? Care sunt, concret, avantajele delegării de gestiune, din punctul de vedere al structurilor preluate?

În structura de personal a Aquatim există o unitate de implementare a programelor internaționale, formată din specialiști cu experiență în atragerea fondurilor nerambursabile, provenite din programe guvernamentale sau europene, elaborarea documentațiilor necesare aferente cererilor de finanțare, dar și urmărirea lucrărilor de investiții și a contractelor de asistență tehnică realizate cu fondurile atrase. Un atu considerabil, ținând seama că ponderea de atragere a fondurilor europene de către România este sub nivelul contribuțiilor.

Contorizarea tuturor bransamentelor este un alt aspect important pe care Aquatim îl aduce ca noutate. Contorizarea are ca avantaje combaterea risipei de apă și plata corectă a serviciului prestat, și, nu în ultimul rând, are un efect pozitiv asupra cheltuielilor alocate în gospodărie acestor servicii. Când s-a făcut contorizarea în Timișoara, consumul de apă pe cap de locuitor și zi a scăzut la mai puțin de jumătate, în doi ani.

În localitățile preluate există o serie de active neinventariate, cum ar fi conducte, armături, bransamente, cămine și contoare, stații de pompare și de tratare a apei, foraje, aducțiuni, canale, racorduri și stații de epurare. Toate aceste mijloace fixe vor fi inventariate complet, stabilindu-se vechimea și starea lor de uzură, amplasarea geografică, valoarea contabilă și toate datele tehnice și contabile necesare. La realizarea inventarului vor participa și reprezentanții localităților, iar la finalizare, va fi predat și primăriilor pentru înregistrarea în patrimoniul public.

De rezultatele acestei lucrări de anvergură, realizate de Aquatim, vor beneficia inclusiv administrațiile locale.

Un inventar corect și complet ne va ajuta și la evaluarea stării rețelelor. După ce avem toate datele din teren, Aquatim va elabora o strategie regională, pe termen scurt, mediu și lung privind investițiile de reabilitare, înlocuire și modernizare ce trebuie realizate. Rezultatul final va consta în îmbunătățirea serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare oferite populației, dar și reducerea pierderilor de apă.

Disperceratul din Timișoara va fi transformat într-unul regional, care va prelua reclamațiile tuturor consumatorilor din localitățile unde operează Aquatim. Reclamațiile vor fi transmise în timp real către formațiile și echipajele de intervenție de la sucursale, astfel încât timpul de rezolvare al defectelor sau avariilor să fie minim. Realizarea disperceratului regional este una din prioritățile noastre organizatorice.

Buziaș, Deta, Făget, Jimbolia și Sănnicolau Mare vor fi cele cinci sucursale Aquatim din Timiș. Ele vor fi dotate cu echipamente și utilaje pentru realizarea întreținerii curente, preventive și corective, precum și cu echipe specializate în intervenții rapide, în caz de urgențe. Prin poziția lor geografică, sucursalele acoperă tot teritoriul județului, fiind asigurate astfel eficiența exploatarea și operativitatea necesară la intervenții.

Petru HIDIȘ
Director producție

REPREZENTAREA SOCIALĂ A APEI

„Libertatea de a utiliza bunurile comune ne va ruina pe toți”
(Garrett Hardin)

În articolul de început de an propuneam ca în 2010 să devenim mai preocupați de modul în care utilizăm resursele limitate ale mediului în care trăim. În luna ianuarie am adus în discuție conceptul de competență ambientală, iar în lunile următoare propun o analiză a consumului de apă, a poluării aerului, conservării energiei și a reciclării. Cei mai mulți dintre oameni sunt de acord că resursele planetei sunt limitate și că unele dintre ele sunt pe cale de a se epuiza. Cu toate acestea, dacă suntem atât de preocupați de mediul înconjurător, după atâția ani de bombardament mediatic de ce continuăm să avem un atât de prost management al resurselor naturale?

Să analizăm situația apei. Aproape 70% din suprafața planetei este acoperită de apă, dar doar 3% din apa planetei este dulce. Două treimi din apa dulce a planetei se află depozitată (încă) în ghețari, iar cea mai mare parte din restul de apă dulce se află în sol sau la mare adâncime în pământ. Doar 0,01% din apa planetei este accesibilă oamenilor și această resursă rară este inegal distribuită. Unele țări au de 5000 de ori mai multă apă decât altele. În unele țări oamenii parcurg distanțe uriașe în fiecare zi doar pentru a obține apă și a o aduce acasă. Pentru moment, apa nu este dificil de găsit în cele mai multe țări industrializate, dar ar putea fi într-un viitor nu foarte îndepărtat. ONU estimează că 20% din populația globului nu are suficientă apă de băut și că, în 2023, una din trei persoane va suferi de sete. Fără a îmbunătăți conservarea apei, s-ar putea adevărat ceea ce spune fostul Secretar General al ONU, Boutros Boutros-Ghali: „Următorul război nu va fi un război politic, va fi un război pentru apă!” Istoricii știu că un război pentru apă nu ar fi chiar o noutate. Amintim doar Războiul de 7 zile, din 1967, din Orientul Mijlociu, care a avut legătură cu drepturile asupra apei Iordanului!

Populația lumii s-a dublat între 1950 și 1990, dar consumul de apă s-a triplat în această perioadă. Datorită creșterii populației globului, rezervele de apă dulce per capita în lume au scăzut masiv în ultimii 30 de ani, iar situația se înrăutățește an de an. Este cert: consumul de apă nu este sustenabil. Din păcate, informația ce se distribuie în mediile de comunicare în masă, campaniile preventive și strategiile educative au avut până în prezent un impact scăzut asupra populației. În diferite medii se vorbește chiar de nevoia de formare a unei noi culturi a apei.

Această idee este împărtășită și de Sorina Voiculescu când discută, din perspectiva geografiei culturale, despre Timișoara și cultura apei: „Timișoara este un oraș care a învățat cum să utilizeze apa pentru a se apăra, pentru a crea propria economie, un oraș care a știut să creeze spații pentru petrecerea timpului liber și care și-a construit casele astfel

încât să reziste umidității solului și să-și protejeze populația de efectele ei (...). O continuă luptă cu apa a făcut din Timișoara un oraș unic în vestul României. Până acum timișorenii au muncit împreună pentru a obține maximum posibil într-un mediu problematic. Privind la Budapesta, Viena, București sau Bruxelles, Timișoara și cetățenii ei locuiesc cu mândrie pe ambele maluri ale Begăi”.

Ca societate, noi utilizăm multe resurse naturale, ca indivizi ne monitorizăm modul în care utilizăm resursele, observăm efectele asupra mediului și suntem preocupați de modelul de consum al altor persoane. Interacțiunea dintre managementul propriilor resurse și percepția individuală asupra managementului celorlalți este subiectul de studiu, cercetare și analiză al psihologilor.

Psihologia s-a focalizat pe descoperirea de factori ce ar putea influența diminuarea consumului. O mare cantitate de apă se utilizează în agricultură, industrie și servicii. Dar ceea

ce ne preocupă pe noi este consumul casnic: apa pentru băut, pentru gătit, pentru spălat, în grădina etc. Consumul de apă depinde de modul în care „vedem” fiecare dintre noi această resursă. În primul rând, dacă ne gândim la apă ca la o resursă nelimitată, aflată din abundență pe planetă, sau ca o resursă limitată și prețioasă, pe care trebuie să o utilizăm cu grijă. Consumul de apă din casă, casnic cum i se spune de obicei, poate fi prezis de diverși factori dintre care cei mai importanți sunt nivelul de preocupare, cu alte cuvinte grija față de mediul înconjurător, implicarea personală și obiceiurile zilnice.

Un studiu realizat în 2002, în Mexic, sub coordonarea profesorului Corral-Verdugo, arată că atunci când oamenii cred că ceilalți irosesc apa, motivele lor personale de a conserva apa slăbesc și, la rândul lor, ei consumă mai multă apă. Alte studii examinează câteva influențe potențiale în consumul casnic, de exemplu, utilizarea mașinii de spălat. Studiul din 2005, realizat de Kurz, Danaghue și Walker, arată clar că etichetele

informative, privind consumul de apă și economisirea ei atașate mașinii de spălat duc la o reducere cu 25% a cantității de apă utilizate, în timp ce pliantele împrăștiate prin magazine nu sunt eficiente.

Una din temele preferate ale psihologilor este atașamentul, în mod particular atașamentul față de loc. Surprinzător poate, studiile care pun în legătură atașamentul oamenilor față de comunitatea lor arată că cu cât oamenii sunt mai puțin atașați de cartierul în care locuiesc, cu atât consumă mai multă apă. Altfel spus, cu cât suntem mai atașați de locurile în care trăim, cu atât mai multă economie vom face.

În final, vă propun un mic exercițiu. Ce cuvânt sau frază vă vin în minte când auziți cuvântul apă? Ați putea spune de ce ați asociat fiecare răspuns? Așa au început câțiva cercetători de la Universitatea din Guadalajara studiul lor. Obiectivul studiului a fost identificarea elementelor și organizării reprezentărilor sociale asupra apei la adolescenți și descrierea diferențelor date de vârstă și gen în punctele de vedere asupra apei. Au fost chestionați 98 de adolescenți (28 de băieți și de 70 fete), cu vârste cuprinse între 16 și 19 ani, și 60 de adulți (30 de bărbați și 30 de femei), cu vârstele între 22 și 77 de ani. Rezultatele sunt interesante. Cuvintele asociate apei au fost împărțite în 3 categorii: elemente descriptive (sinonime, componente ale conceptului sau cuvinte relaționate), practici (clasificate în acțiuni și funcții ale apei) și atribute (adjective sau alte calificative date apei).

Părinții aduc în discuție mult mai multe cuvinte asociate decât adolescenții. Mamele indică caracteristici cum sunt „fără miros, incoloră, clară sau cristalină”, în timp ce tații menționează adesea „umiditate, fluiditatea și stadiile fizice ale apei, precum gheața”. Interesant este că doar adolescenții semnaleză sentimentul pericolului că apa este utilizată fără grijă. Adolescenții par să arate o mai mare grijă privind practicile consumului de apă. Tot ei menționează cel mai des practicile domestice legate de apă, precum „a face duș” și „spălarea mașinilor”. Părinții au o viziune pozitivă în privința problemelor ambientale. Femeile descriu cu o mai mare diversitate conceptul apă. În general, femeile accentuează apa ca resursă naturală, în timp ce bărbații – funcțiile (și practicile) ei. Adulților le lipsesc terminologiile relaționate cu aspectele ecologice. Apa este văzută în special prin abundența ei și nu este percepută deloc ca o problemă actuală.

Sperăm ca în această primăvară, să vă prezentăm rezultatele unui studiu similar realizat cu copiii, adolescenții, părinții și bunicii Timișoarei.

Corina ILIN

Psiholog, Coordonator al Grupului de Studii și Cercetări privind Relația Oameni-Environment

CERCETAREA ȘI NOILE TEHNOLOGII

Degradarea calității apei de suprafață, reducerea consumului de apă și evoluția continuă a indicatorilor de calitate ceruți apei impun o reconsiderare a tehnologiilor de potabilizare. Acestea necesită realizarea unor instalații noi, modernizarea și optimizarea celor existente sau utilizarea unor reactivi noi, mai eficienți, în vederea realizării condițiilor de calitate impuse. De aceea, în cadrul Aquatim există un compartiment, Cercetare - tehnologii noi, care are rolul de a aplica, sintetiza și propune teme de cercetare aplicativă în domeniul sistemelor de apă și canalizare.

Obiectivele acestui compartiment se concentrează pe desfășurarea activităților de cercetare în cadrul stațiilor de tratare și epurare, îmbunătățirea calității apei potabile, protecția mediului înconjurător și modernizarea proceselor tehnologice, cu reducerea costurilor de exploatare. La acestea se pot adăuga stabilirea și consolidarea legăturilor științifice cu universități și institute de cercetare din țară și din străinătate, precum și valorificarea rezultatelor cercetării prin comunicări științifice, articole, transfer tehnologic și lucrări în colectiv de autori.

Activitatea compartimentului Cercetare - tehnologii noi se axează, în general, pe două mari direcții, și anume: cercetare aplicativă răspunzând solicitărilor Aquatim, pe de o parte, și studii și cercetări în cadrul programelor naționale de cercetare științifică legate de sfera noastră de activitate, pe de altă parte.

Proiecte ale echipei de cercetare Aquatim au făcut obiectul unor lucrări științifice comunicate la conferințe naționale și internaționale, respectiv publicate în reviste de

specialitate din țară și străinătate (Tulcea, Iași, București, Szeged și Novi Sad). Acestea au inclus și colaborări cu cadre didactice și cercetători din mediul academic timișorean.

Colaborare cu Institutul Fraunhofer din Stuttgart

În anul 2009 s-au stabilit legături de colaborare cu Institutul Fraunhofer de cercetare aplicativă pentru tehnologia suprafețelor și inginerie biochimică, din Stuttgart, Germania. Aquatim a primit din partea institutului o stație pilot ce se bazează pe o tehnologie avansată de epurare, cu membrane, complet automatizată, cu o capacitate de 15 l/zi. În prezent, pe această stație pilot sunt în derulare cercetări experimentale privind tehnologiile neconvenționale de epurare a apelor uzate menajere.

Rețele de excelență, pentru o apă mai curată

În perioada 2005-2008, Aquatim a participat la două programe de cercetare de excelență (CEEX), coordonate de Institutul Național de Cercetare și Dezvoltare pentru Ecologie Industrială (INCD ECOIND) privind tratarea și epurarea apei, respectiv PROAQUA și BIOCHEM.

Prin aceste programe au fost inițiate așa-numitele „e-rețele”, care servesc dezvoltării de parteneriate pe domenii specifice, prin transfer de cunoștințe între specialiști cu competențe și preocupări comune, pornind de la temele CEEX amintite. Cele două rețele astfel create

sunt „e-clean water”, o rețea tehnologică zonală de excelență pentru regiunile nord-vest și vest, și „e-apăreolosire”, destinată reutilizării produselor rezultate în stațiile de epurare.

Din anul 2007 suntem parteneri în programul CEEX „Sinteza materialelor zeolitice funcționalizate cu nanocristale de dioxid de titan dopate și testarea acestora în stații pilot de potabilizare a apei” (ZEONANO-SPP), cu finalizare în anul 2010 și coordonat de Institutul Național de Cercetare și Dezvoltare pentru Electrochimie și Materie Condensată. Programul beneficiază de aportul mediilor academice timișorene, fiind implicate Universitatea Politehnică, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului și Universitatea de Vest.

Obiective pentru 2010

Pentru acest an, colectivul de cercetare Aquatim și-a propus să continue testarea reactivilor noi prehidrolizați. La orizont se întrevăd și optimizări ale proceselor biologice de aerare, condiționări de nămoluri și simulări ale proceselor tehnologice din viitoarea stație de epurare. Dacă va fi necesar, vom efectua studii în domeniul optimizării proceselor de oxidare și dezinfecție, respectiv studii de tratabilitate pentru localitățile nou preluate de către societate, în urma procesului de regionalizare.

Adina PĂCALĂ

Compartimentul cercetare-tehnologii noi

„PÂNĂ LA 70 DE ANI FAC PERFORMANȚĂ. DUPĂ ACEEA, MĂ APUC DE CULTURISM.”

INTERVIU CU ION MITITELU

Are 52 de ani și practică sportul de performanță de 28 de ani. A participat la 48 de competiții și de 35 de ori a urcat pe podiumul câștigătorilor. „Performanța vine din pasiune și ambiția de a merge mai departe”, spune Ion Mititelu, culturist legitimat la Clubul sportiv „Florin Teodorescu” din Timișoara și salariat al Aquatim.

Ion Mititelu și medaliile sale

Loredana Leordean: De ce culturism? Cum a început legătura dumneavoastră cu acest sport?

Ion Mititelu: Practic sportul de mult timp. La 14 ani făceam atletism și fotbal de performanță. Făcusem și box, dar am primit câțiva pumni și nu m-am mai dus... Culturismul de la fotbal mi s-a tras. Am fost accidentat, am avut piciorul în gips... Am târât piciorul un timp și, într-o zi, m-am întâlnit cu un amic care făcea culturism. Mi-a spus să merg la sală, că mă va ajuta la recuperare. Am recuperat piciorul și m-am îndrăgostit de culturism. Așa a început. Și durează de 28 de ani.

L.L.: Ce are culturismul deosebit? De ce i-ați rămas fidel timp de 28 de ani?

I.M.: Culturismul este un sport static, era cu totul altceva decât ce practicasem până atunci. Merg mult pe izometrie, pe concentrare și pe vizualizare. Mi-au plăcut toate astea. Mi-a plăcut că am obținut rezultate vizibile. Există un fel de obișnuință care dă o dependență bună... Dacă iubești sportul ăsta, până și febra musculară este plăcută, te atrage înapoi la sală.

Călin Căpântală: Cum a fost prima competiție?

I.M.: În 1983 am avut primul concurs demonstrativ. Era după șase-șapte luni de antrenament, eram mulți practicanți. Mi-a plăcut atmosfera de concurs, atunci m-am hotărât să mă apuc serios și am abandonat imediat alte sporturi.

C.C.: Ați avut vreun idol, un model, cineva care v-a inspirat?

I.M.: Nu, nu am avut un idol. Citisem cartea lui László Székely, *Sărbătoarea mușchilor*. Asta s-a întâmplat înainte de a mă apuca serios de culturism. Aș putea zice că a fost o carte de căpătâi. László Székely era un mare promotor al culturismului în România, în acea vreme... Îmi amintesc că atunci când a apărut „Hercule în New York”, cu Schwarzenegger, m-am dus să văd filmul. Pentru Arnold am tot respectul, este un om care a știut ce vrea și a muncit să ajungă unde a vrut. Și pe Bruce Lee l-am admirat, e o legendă. La un moment dat am aflat de Ronnie Coleman, Joe Carr, Mervyn Cotter și le-am urmărit cariera. Peste ani am avut șansa să stau de vorbă cu ei, i-am întâlnit în competiții. Dar nu am avut un idol, doar pasiune pentru acest sport.

L.L.: Dar dumneavoastră, cum i-ați inspirat pe cei din jur? Ați „împins” pe cineva din anturajul dumneavoastră spre acest sport?

I.M.: Ohoho... (râde) pe mai mulți. Am dus colegi, prieteni la sală. Sunt și lucruri amuzante de spus aici. De exemplu, nepoții mei. Când merg la ai mei, la țară, sparg lemne, car apă. Băieții, când m-au văzut, hop și ei: „Mamaie, dă să-ți aducem apă, să ajungem și noi ca unchiu’ Ionel...”

L.L.: Au fost situații când forța fizică v-a ajutat în muncă sau în activitate?

I.M.: Multe. Când lucram la Uzina 2-4, ridicam butoaiile cu clor. Eram cam incoștient. La țară, de Crăciun, la tăiatul porcului, de obicei contau pe mine... „Hai Ionele, bagă-te tu, că te cunoaște porcul...”

C.C.: Este culturismul un sport de tinerețe?

I.M.: Poate fi practicat până la orice vârstă. Dar nu poate fi început la orice vârstă. Părerea mea este că cel mai bun sport care pregătește toate grupele musculare este înotul. Vârsta ideală pentru culturism, pentru a aborda acest sport, este 15-16 ani.

C.C.: Aveți superstiții legate de concursuri?

I.M.: (Zâmbește) Fiecare are câte o dambla din asta...

De la mama am învățat să mă închin și să pășesc cu dreptul când plec de acasă. Pășesc cu dreptul când intru la concurs. Odată, am pășit cu stângul și m-am împiedicat. În rest, n-am superstiții, doar că am programul meu după care lucrez la sală, tabieturile mele. Întâi îmi „aranjez atelierul”, abia apoi mă apuc de lucru...

C.C.: Unde vă putea vedea anul acesta?

I.M.: Aștept ședința federației, să văd programul competițiilor pe 2010. Primul concurs îl voi avea în prima sau a doua decadă a lunii iunie.

L.L.: Planuri de viitor? Proiecte?

I.M.: Viitorul? (zâmbește) Eu am o vorbă: „până la 70 de ani fac performanță, după aceea mă apuc de culturism”. Serios vorbind, mi-am dorit dintotdeauna să am o sală, să îi formez pe alții care să fie mai buni decât mine. Nu e un plan, doar un vis deocamdată. Visul oricărui sportiv care ajunge la o anumită vârstă...

L.L.: Care este programul de antrenament?

I.M.: Mă antrenez de obicei dimineața. Din 1983 până la desființarea clubului, am mers la aceeași sală. Nu sunt static, dar mă atașez de locuri. Nu-mi place să schimb locul de muncă, să schimb sala. La 5 dimineața sunt în sală. Între 5 și 7:30 mă antrenez, apoi fuga la lucru. Înainte de competiții este un program mai dur de pregătire, mănânc puțin, beau puțină apă, alerg 40 de minute pe zi...

L.L.: Ce vă motivează să mergeți mai departe, să mergeți la antrenament când aveți o zi proastă, de exemplu?

I.M.: Îmi spun „hai că poți...” Este ca atunci când nu ai poftă de mâncare, dar încerci, și dacă-ți place, continui... Când sunt într-o fază mai dură de pregătire, înaintea unui concurs, zic „gata, ăsta e ultimul concurs!” și nevastă-mea îmi răspunde de fiecare dată „da, da, placa asta am mai auzit-o”. Soția mea este primul meu „critic” și cel mai mare susținător. Familia, soția mea și cele două fete sunt sprijinul meu. Cel mai rău e când pierzi, după ce ai muncit serios luni de zile. Poți să pierzi pe bune. Fără să fi fost nedreptățit sau „furat”. Dar nu depun armele și o iau de la capăt. Pentru că succesul este perseverența.

Au consemnat

Loredana LEORDEAN și Călin CĂPÂNTALĂ

UN STROP DE ISTORIE

„Trecutul nu moare niciodată, nici măcar nu a devenit trecut” (William Faulkner)

PRIMA EXPOZIȚIE FILATELICĂ DIN ROMÂNIA

Prima expoziție filatelică din România, după Marea Unire de la 1 Decembrie 1918, a fost organizată la Timișoara în zilele 23 și 24 mai 1920. Din catalogul expoziției reiese că aceasta a fost patronată de Stan Vidrighin, pe atunci primar al orașului Timișoara, și de Henrik Baader, senator și președinte al Camerei de Comerț și Industrie Timișoara.

Evenimentul s-a desfășurat în impunătoarea Sală a Burselor din Palatul Lloyd, în prezent Sala Mare a Senatului din cadrul rectoratului Universității Politehnica. Au participat 32 de expozanți din Timișoara și împrejurimi, care au prezentat selecții din colecțiile proprii. Expoziția comemora 80 de ani de la apariția primului timbru poștal din lume, așa-numitul One Penny Black, emis în Marea Britanie, dar și 70 de ani de când timbrul fusese folosit în Banat. Ziarul „Temesvarer Zeitung” consemna, la acea vreme: „În vitrine lungi și mari au fost expuse nenumărate colecții precum și exemplare deosebite din colecții. Pe pereți erau tablouri mari cu cele mai interesante timbre, în așa fel realizate că erau foarte estetice. În colțurile sălii au fost expuse opere de artă, tablouri, vase, antichități...”

Palatul Lloyd a găzduit prima expoziție filatelică din România

Pe data de 15 iulie 1858 a apărut prima emisiune de mărci poștale românești intitulată „Cap de bour”. Tirajul a fost mic: 6.000, la 27 de parale bucata; 10.000, la 54 de parale; 2.000, la 81 de parale; 6.000, la 108 parale. Emisiunea a circulat doar o sută de zile. Potrivit datelor Federației Filatelice Române, colecționarea mărcilor poștale drept hobby a fost menționată în spațiul românesc în jurul anului 1865, în perioada de domnie a lui Alexandru Ioan Cuza. În acea perioadă, colecționarii individuali sau

comercianții de tutun vindeau primele noastre mărci poștale: „Cap de Bour”, „Principatele Unite” sau „Cuza”. Nevoia de comunicare între colecționarii de timbre a dus la organizarea lor în societăți și cluburi filatelice, acestea având o activitate intensă, în special la începutul secolului XX.

Clubul Filatelic Timișoara s-a constituit după război, pe 19 august 1919, și a fost condus de Anton Lovas, directorul și proprietarul ziarului „Temesvarer Zeitung”. Expoziția organizată în 23 și 24 mai a fost, de asemenea, și primul eveniment organizat în cadrul clubului. Revista „Der Banater Philatelist” (1920-1926), cu o apariție lunară în Timișoara, tipărită în limbile română și germană, a devenit publicația oficială a clubului.

La 88 de ani depărtare de prima expoziție filatelică din România, în 3 august 2008, Asociația Filatelică „Timișoara” împreună cu Primăria municipiului Timișoara lansează o ediție specială, un Plic dedicat Zilei Timișoarei, cu ștampila având chipul primului primar al orașului după Unire – Stan Vidrighin.

Cristina BORCA

Biroul comunicare și relații publice

AVIZELE TEHNICE, MAI REPEDE

Reglementările legislative recente au simplificat metodologia de obținere a avizelor tehnice aferente serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare. Acum nu mai este necesară obținerea unui aviz de principiu și a unui definitiv pentru aceeași solicitare, ceea ce scurtează durata eliberării avizelor. La Aquatim, noua metodologie se aplică din luna ianuarie a acestui an, avizele fiind eliberate în decurs de 15 zile lucrătoare.

Când avem nevoie de avize tehnice de la Aquatim?

„Conform Legii 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, orice lucrare trebuie realizată după un proiect, în baza căruia se obține autorizația de construire. Într-o primă fază, se obține certificatul de urbanism, care poate prevedea, în funcție de natura și complexitatea construcției, obținerea avizelor tehnice pentru alimentare cu apă și canalizare”, a precizat Mircea Gheorghiu, șef al Serviciului tehnic. Aceasta este situația în care clienții solicitanți cel mai frecvent obținerea unui aviz de la Aquatim.

Proiectarea și execuția lucrărilor pentru care se solicită avizarea nu intră în obiectul de activitate al Aquatim, însă realizarea branșamentelor de apă și a racordurilor de canalizare fără avizul societății este clandestină și atrage, conform legislației în vigoare, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională, administrativă sau penală, după caz, atât pentru utilizator, cât și pentru executantul lucrării.

Angajații Serviciului tehnic stau la dispoziția clienților pentru informații și lămuriri privind avizele.

Avizele sunt eliberate de Serviciul tehnic al Aquatim (str. Gh. Lazăr nr. 11/A, parter, camera 4), unde clienții pot primi informații, lămuriri, îndrumări înaintea depunerii documentației sau pe parcursul procedurii. Programul de lucru cu publicul este de **luni până joi, între orele 7:30-10:30.**

Taxa de avizare este aceeași pentru orice tip de aviz – 24 de lei – și se achită la depunerea documentației.

Timișorenii pot depune documentațiile pentru obținerea avizelor la Registratura Aquatim, str. Gh. Lazăr 11/A, de luni până vineri, în timpul programului de lucru.

Pentru locuitorii din Deta și Jimbolia, avizele se obțin local, la sucursalele Aquatim din aceste orașe, printr-o procedură similară, care este în curs de implementare și pentru restul localităților din județ, în care operăm.

Pe site-ul societății au fost publicate, de asemenea, informații detaliate privind toate tipurile de avize tehnice: de contorizare individuală, de branșare/racordare, de extindere a rețelelor de apă/canalizare, de furnizare a utilităților de apă/canalizare pentru spații cu altă destinație, de preluare în stația de epurare a apelor uzate menajere și privind asigurarea furnizării utilităților de apă și canalizare: <http://www.aquatim.ro/ro/101/avize-tehnice.htm>

Loredana LEORDEAN
Biroul comunicare și relații publice

AQUATIM

Editor: Loredana LEORDEAN
Secretar redacție: Oana HORTOPAN
Fotograf: Mihai GROZĂVESCU

Date contact:

S.C. Aquatim S.A.

300081 Timișoara, str. Gheorghe Lazăr nr. 11/A
tel.: 0256 201 370, fax: 0256 294 753

www.aquatim.ro

CONSUMATORII AQUATIM AFLĂ INFORMAȚII IMPORTANTE PRIN SMS

Trăim într-o eră a tehnologiei aflată în continuă dezvoltare, eră în care comunicarea dintre indivizi joacă un rol esențial, fiind ușurată de existența unor mijloace tot mai diversificate. În aceste „vremuri noi”, rezolvarea multor probleme cotidiene se rezolvă printr-un simplu clic. Rapiditatea cu care evoluează lucrurile ne determină pe toți să ne adaptăm din mers și să adoptăm noile „jucării” menite să ne ușureze viața.

Aquatim a înțeles acest fenomen și s-a orientat spre o nouă abordare în relația cu clienții. Pentru o comunicare mai rapidă și eficientă, compania a recurs la ajutorul internetului și rețelelor de telefonie mobilă, medii de comunicare foarte populare în prezent. Astfel, în luna octombrie a anului trecut, societatea a implementat un nou serviciu de transmitere a informațiilor de interes imediat către consumatori – sistemul SMSender.

Dacă până acum, cetățenii erau înștiințați doar cu privire la întreruperile în furnizarea apei reci din zona lor de reședință, din luna ianuarie a acestui an, Aquatim și-a extins tematica anunțurilor transmise prin acest sistem. Mesajele conțin informații referitoare la programul de citire sau de mentenanță al apometrelor sau reprezintă înștiințări privind depășirea perioadei de scadență a facturilor, precum și invitații pentru semnarea contractelor de prestări servicii. Clienților care nu au fost acasă în ziua citirii contorului, li se transmite o înștiințare, împreună cu datele de contact necesare pentru a facilita citirea de regularizare.

Serviciul SMSender permite transmiterea automată, de pe calculator, a aceluiași mesaj către un număr mare de destinatari ale căror date de contact sunt extrase din baza de date a companiei. Costurile sunt cele obișnuite de pe piața telefoniei mobile și sunt suportate de Aquatim, fără a avea un impact asupra utilizatorilor. Prin acest serviciu, Aquatim aduce un plus de valoare prestației sale, venind mai aproape de nevoile oamenilor.

Feedbackul primit de la persoanele interesate de acest serviciu este pozitiv. De aceea, urmărim dezvoltarea acestei baze de date și folosirea ei ca un instrument eficient de comunicare cu clienții. Înscrierea în baza de date se face la sediul societății, de pe strada Gheorghe Lazăr nr. 11/A, la Biroul relații clienți sau prin transmiterea pe adresa de e-mail a societății aqatim@aquatim.ro a datelor de contact (nume, prenume, adresă, telefon, e-mail). Pentru a ușura înscrierea în baza de date, am pus la dispoziția doritorilor și un formular de înscriere on-line, pe prima pagină a site-ului www.aquatim.ro

„Cu ajutorul acestui sistem avem certitudinea că informațiile ajung direct la consumator. Dacă acesta nu se află în localitate, el primește totuși SMS-ul și, credem noi, va lua măsurile cele mai potrivite pentru remedierea situației care îl privește în mod personal. De exemplu, luând la cunoștință de problema semnalată de Aquatim, poate numi o persoană care să se ocupe de rezolvarea acesteia în numele său. De aceea, îi rugăm pe utilizatori să ne ajute să îmbunătățim și să dezvoltăm baza de date, punându-ne la dispoziție datele lor de contact. Pe lângă posibilitățile de înscriere în această bază de date, enumerate mai sus, clienții pot să-și transmită datele de contact și atunci când sună la Aquatim pentru transmiterea indexului.” (Gheorghe Stinean, Inginer-șef)

„De când am început să trimitem mesaje consumatorilor prin care îi invităm să semneze contractul cu Aquatim, reacțiile au fost pozitive. Numeroși clienți s-au prezentat la Biroul contracte declarându-se chiar încântați de inițiativa societății pe care o consideră eficientă și de impact.” (Arina Godeanu, Șef Birou relații clienți)

Oana HORTOPAN
Biroul comunicare și relații publice

SPORT

JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ

„Cel mai important lucru la Jocurile Olimpice nu este să câștigi, ci să participi, așa cum în viață nu contează triumful, ci lupta. Esențial nu e să cucerești, ci să lupți bine.”
(slogan al Jocurilor Olimpice)

Cea mai importantă competiție sportivă de iarnă a anului 2010 este Olimpiada, desfășurată la Vancouver în perioada 12 – 28 februarie. Canada se află la a treia organizare a Jocurilor Olimpice: Montrealul a găzduit, în anul 1976, Jocurile Olimpice de vară, unde s-a înregistrat prima notă de 10 dintr-un concurs olimpic de gimnastică, obținută de Nadia Comăneci, iar Calgary, în 1988, a fost gazda Jocurilor Olimpice de iarnă. Vancouver, orașul unde se organizează a 21-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă, este cel mai mare oraș care a găzduit vreodată această competiție, având peste 2,1 milioane de locuitori. La această ediție participă peste 80 de țări, printre care se numără și țara noastră. România este o prezență constantă la olimpiadele de iarnă, deplasând la această ediție canadiană o delegație formată din 29 de sportivi:

- Biatlon: Reka Ferencz, Mihaela Purdea, Dana Plotogea, Eva Tofalvi, Alexandra Stoian;
- Schi alpin: Edit Miklos, Gabriel Nan, Dragoș Staicu;
- Schi fond: Monika Gyorgy, Petrică Hogiu, Paul Pepene;
- Bob: Ioan Dovalciuc, Florin Crăciun, Nicolae Istrate, Ionuț Andrei, Alina Savin, Carmen Radenovic;
- Sanie: Andrei Anghel, Cosmin Chetroiu, Paul Ifrim, Raluca Strămăturaru, Violeta Strămăturaru, Mihaela Chiraș, Valentin Crețu, Ionuț Țăran;
- Patinaj: Kelemen Zoltan;
- Skeleton: Maria Marinela Mazilu;
- Patinaj viteză, short-track: Kristo Katalin;
- Ski cross: Andra Kelemen.

Comitetul Olimpic și Sportiv Român a desemnat portdrapelul României de la ceremonia de deschidere de la Vancouver, din 12 februarie. Eva Tofalvi, cea mai titrată biatlonistă română din toate timpurile, va purta tricolorul României. Sportiva din Miercurea Ciuc este la a patra participare într-o competiție olimpică, fiind prezentă la toate edițiile începând cu 1998.

Istoric și curiozități legate de Jocurile Olimpice de iarnă

De-a lungul participărilor la Jocurile Olimpice de iarnă, România a reușit să obțină doar o medalie, și aceasta de bronz. Ea a fost câștigată de Ion Panțuru și Nicolae Neagoe, care au

Simpaticele Miga, Quatchi și Sumi – mascotele J.O.

obținut locul trei în proba de bob 2 persoane, în ediția din anul 1968, desfășurată la Grenoble. De fapt, timpul românilor a fost al doilea, dar pentru că locul unu a fost la egalitate cu locul doi, au obținut doar medalia de bronz.

Prima ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă s-a desfășurat în anul 1924, la Chamonix (24 ianuarie – 4 februarie). Denumirea oficială a competiției de la Chamonix a fost „Săptămâna Internațională a Sporturilor de iarnă”, ea fiind recunoscută, doi ani mai târziu, ca prima Olimpiadă de iarnă. Numai 16 țări și 294 de sportivi (dintre care 13 femei) au fost prezenți la startul întrecerilor.

Edițiile din 1940 și 1944 nu s-au desfășurat din cauza celui de-Al Doilea Război Mondial. Până în 1992, Jocurile Olimpice de iarnă și cele de vară s-au desfășurat în același an.

Primul ghanez care concurează la Jocurile Olimpice de iarnă, Kwame Nkrumah-Acheampong, în vârstă de 35 de ani, a văzut pentru prima oară zăpadă în urmă cu numai 5 ani, însă este dornic să concureze împotriva celor mai buni schiori, la Olimpiada de la Vancouver.

Curcile olimpice sunt unul dintre cele mai cunoscute simboluri din lume și reprezintă cele cinci regiuni ale Globului implicate în Olimpiadă: America de Nord și Sud, Africa, Australia, Asia și Europa.

Călin CĂPĂNTALĂ
Serviciul IT-comunicații